

Poslední desku, kterou jsem od **Jumping Drums** recenzoval, jsem moc nepochválil. Pak jsem se o ně moc nezajímal, až na letošní Zahradě jsem shlédl jejich vystoupení. Líbilo se mi, možná jsem byl i trochu unesen (a také jsem to ventiloval). A tak jsem s chutí sáhnul po jejich další desce:

Five elements. A nic. Bohužel, dojem stejný jako z desky, kterou jsem recenzoval předtím. A tady bude asi celé tajemství: Jumping Drums fungují naživo. Doplnění vizuální složkou bubnujících lidí, světly a celkovou atmosférou svádějící k rytmickému odvazu publika. Na chladný studený placatý kotouček se to zjevně nedaří přenést. Zbývá sice technicky přesné, mnohovrstevné a barevné bubnování, které ale nakonec ve výsledném dojmu na posluchače jen trochu nesoustředěného působí nepřehledně, monotónně a místy i zmateně. Chybí tah na bránu, hudební ekvilibristika jej nenahradí. Cestou by bylo asi ozvláštnění formou jiných zvuků, než vydávají bubínky - krásně je to vidět na skladbách

*Evening
nce in Fire*

a
Wasabi

, kde se přidává cinkání a vokály a hned je to o něčem jiném. Samotné bubny v jakémkoliv počtu nejsou holt (zatím, asi) dost velkým tahounem pro pouhé audio. Jinými slovy, běžte na Jumping drums kamkoliv naživo, budete spokojeni. CD skupinu stejně asi neživí a neuživí. Na

<http://desky.ifolk.cz/>

jsem dal *****

*Summer
, Da*